

[Søren Jønson (Hasseris).]

mindst i forbindelse med unge landmænds etablering og ikke mindst, hvis vi skal bevare selvejet i videst mulig udstrækning. Vi kan derfor ikke stemme for de af flertallet stillede ændringsforslag, hvor bopælspligten er det centrale og afgørende, i alt fald for nogle.

Der er nok sket enkelte ændringer i ministerens lovforslag siden første behandling, men samtidig er en række skærpselser af den nuværende lovgivning stadig med, og til dette kommer så nu bopælspligten. Venstre er af den opfattelse, at ministerens forslag vil give os en langt mere restriktiv lov og en langt større administration, uden at det løser det problem, alle parter har erkendt er opstået i forbindelse med ikke-landmænds køb af landbrug.

Derfor må jeg på venstres vegne anbefale at stemme imod de af flertallet stillede ændringsforslag og i stedet stemme for de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Svend Haugaard: Ved første behandling af lovforslaget sagde jeg, at vi fra radikal side var enige i, at der skulle lovindgreb til, men at vi var utilfredse med lovforslaget eller i hvert fald en del af dets bestemmelser. Nu er der sket betydelige ændringer i mellemtiden. Uddannelseskra­vet er udgået. I stedet er det blevet en almindelig regel, at man for at erhverve landbrugsejendom skal tage bopæl på ejendommen, og hvis det drejer sig om lidt større ejendomme, skal der være tale om hovederhverv. Det tror vi er en væsentlig bedre løsning.

Det er aldrig rart med restriktioner, men hvis vi ikke laver nogen begrænsninger på disse områder, vil det gå sådan, at den aktivt udøvende landbruger bliver fortrængt fra selvejet til et bestyrer- eller forpagterforhold. Det ville efter min mening være synd for erhvervets udøvere og også i høj grad på længere sigt synd for samfundets økonomi. Dertil er under udvalgets arbejde kommet oplysninger frem, der viser, at der måske er udsigt til en hurtigere ændring af EFs bestemmelser om erhvervelse af landbrugsejendomme i andre EF-lande, end vi på forhånd var klar over. Selv om vi fra dansk side er dækket ind til 1978, er det det rette tidspunkt nu at sige sig imod alle eventualiteter.

Det radikale venstre er helt afgørende indstillet på at holde de løfter, vi har givet i denne forbindelse, og vi mener, at den nu foreslåede ordning er den bedste til at holde disse løfter. Kravet om fast bopæl vil efter vor mening sikre en begrænset efterspørgsel og dermed nedsættelse af prisen. Det vil endvidere sikre, at udenlandske spekulationsopkøb ikke kommer til at foregå, og for det tredje vil det efter vor mening være den nemmeste måde at administrere restriktioner på. Kommunen, der dog får skatten, skal nok følge med i, om bopælskravet opfyldes, så den side af sagen er vi ikke ængstelige for.

Kravet til hovederhverv må forstås sådan, at der, som hr. H. C. Toft rigtigt har forstået, er tale om mindst halvdelen af tid og indtægt. Når det gælder indtægten, skulle det ikke være så svært at kontrollere. Kommunen har selvangivelsen, og den vil nok være i stand til at bedømme, om tallet på den ene side eller på den anden side er det største. Endvidere vil det, hvor der er tale om sammenlægningssager, uanset om det er en del af en ejendom eller hele ejendommen, der skal lægges sammen til en anden ejendom, være noget lettere og enklere end før for administrationen, fordi nu har man på forhånd bestemte tidligere erhververe ude af billedet, fordi det er egentlige landbrugere, folk, der har det som hovederhverv, der har fortrinsstilling. Jeg vil gerne understrege, at der selvfølgelig ikke er tale om tilbagevirkende kraft, så at bopælskravet stilles til tidligere erhververe. Men sådanne, som ikke opfylder kravet til hovederhverv, må finde sig i, at der sættes en stopper for fremtidig erhvervelse af suppleringsjord og flere ejendomme, medmindre der dispenseres herfra.

Venstre har stillet ændringsforslag, som vi finder meget forskellige fra det, vi hørte her ved første behandling. Interesserede kan jeg henvise til forhandlingen i folketinget under første behandling. Jeg skal undlade at bringe citater. Jeg tror nok, at man, for at blive i fagsproget, kan sige, at der her er tale om en kovending. Nu er der krav om hovederhverv for alle ejendomme, ikke bare de lidt større, men simpelt hen for alle, eller også skal der være teoretisk eller praktisk uddannelse, vel det man normalt forstår ved „det grønne bevis“. Jeg synes, det er en